

SANMARTÍ E. (1978). *La Cerámica campaniense de Emporion y Rhode*. II vol., Monografies Emporitanes IV.

SANMARTÍ E. (1978). "L'atelier des patères à trois palmètes radiales et quelques productions connexes". *Archéologie en Languedoc*, 1, pp. 21-36.

SOLIER Y. (1968). "Une tombe de chef à l'oppidum de Pech Maho (Sigean, Aude)". *Revue Archéologique Narbonnaise*, 1, p. 7-37.

SOLIER Y. (1979). "Découverte d'inscriptions sur plomb en écriture ibérique das un entrepot de Pech Maho (Sigean)". *R.A.N.*, XII, pp. 55-123.

ANÀLISI POL·LÍNICA DEL POBLAT IBÈRIC DE LA PALOMERA (LA GARROTXA)

per FRANCESC BURJACHS

Una mostra de sediment (5 gr.) extreta de la secció sud de la cala 1, a una fondària de 85 cm., ha estat tractada per a l'anàlisi pol·línica amb el procés Goeury/Beaulieu tal com segueix: Colat del sediment amb aigua destil·lada; àcid clorhídric; hidròxid potàsic; concentració del material esporo pol·línic mitjançant el Licor de Thoulet (d=2,1); esmicolament dels grumolls argilosos mitjançant els ultrasons; filtratge en filtre de paper de vidre; àcid fluorídric; rentats finals, coloració i muntatge en glicerina al 100%. Totes les operacions es segueixen de centrifugacions i rentats.

Resultats quantitius

	P.A. (21,5 %)		P.N.A. (5,6 %)
Pinus	15,3 %	Compostes liguliflors	4,4 %
Quercus	2,8 %	Umbel.líferes	0,3 %
Abies	1,9 %	Quenopodiàcies/Amaran.	0,3 %
Fraxinus	0,3 %	Artemisia	0,3 %
Castanea	0,3 %	Gramínies	0,3 %
Corylus	0,6 %		
Betula	0,3 %		

DETERIORATS 50 %	
Espores monoletes	18,2 %
Espores triletes	4,1 %

Resultats quantitius

El percentatge altament fort de "deteriorats" desvirtualitza totalment els altres percentatges, car molts d'aquests grans de pol·len fets malbé, de tenir una bona conservació, farien que els percentatges variessin.

Suposant que la mostra conservada sigui representativa, veiem que domina el pol·len arbori respecte a les herbes, el que donaria la imatge d'un bosc mixte d'alzina/roure amb gran abundància de pins, probablement per la tala indiscriminada del bosc, de cares a la necessitat de fusta pel poblament o com a roturació del bosc. De totes maneres no hem pogut comptar cap gra de pol·len de cereal. Això pot ésser degut a dues causes: A) manca de conservació

d'aquests determinats grans (fixem-nos també amb el baix percentatge de Gramínies silvestres), o B) el sediment correspon a l'abandonament del poblat i per tant a la manca de conreus pel voltant; el que també explicaria l'abundància de pi, car aquest és el primer colonitzador de les terres hermes.

És curiosa la presència de **Abies** (Avet), malgrat que els grans de pol·len de les Pinàcies tendeixen a recórrer molts quilòmetres volant, i podrien procedir de les muntanyes més altes de la comarca. És una llàstima la no fiabilitat d'aquest sediment, car de verificar-se un alt percentatge d'avet ens faria repensar sobre l'existència d'aquest als voltants, el que demostraria la seva pervivència fins a època protohistòrica i la probable extinció, aquí, d'aquesta espècie per l'home fruit d'una tala total. Ara caldria una anàlisi antracològica per a verificar el que apuntem.

També és curiosa la presència de castanyer (**Castanea sativa** Miller), arbre introduït, que de confirmar-se la seva existència en aquest poblat, portaria la seva introducció a la Península des de l'Edat del Ferro.

De bedoll (**Betula**) encara hi ha comunitats aïllades pels voltants. Respecte a l'avellaner (**Corylus avellana** L.) i al freixe (**Fraxinus**) són propis de les vores de rius i rieres.

Les herbàcies hi són molt poc representades, i donat el percentatge poca cosa diuen. Les **compostes liguliflors** (pixallits, xicòria, lletsons, enciams, escaroles, etc.); les **umbel.líferes** (fonoll, cicuta, matabou, àpit, angèlica, pastanaga, card panical, etc.); les quenopodiàcies/amarantàcies solen ser les males herbes dels conreus o erms (els blets), per tant una indicadora antropògena; etc.

Per a finalitzar, les **espores** no tenen pràcticament valor en un diagrama pol·línic, car corresponen a gran quantitat de moltes i falgueres, a part que el seu mecanisme de dispersió és diferent al dels pol·lens.